

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra Poetiske Skrifter II

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter II", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter II*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN, 1926-1930, s. IX. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl02val-shoot-idm140543278440944/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter II

skinner dybt i Biergets Inderste,  
Som dybt i Mandens Barm og gennem hans  
Idrætter og det Held, som følger dem —,

betyder begge »den hemmelige Urkraft, Lyset selv, som virker alt, hvad der er Liv og Lykke«. Og baade »Vaulundurs Saga« og »Aladdin« drejer sig om *Lykken*. Ikke den ydre Medgang alene, men den evige frugtbare Modsætning til Goldhed og Død, selve Livets Hemmelighed.

Begge Steder betragtes Mennesket da — i Schellings Aand — som et Led af Tilværelsens store Helhed. Den er helt Menneske, som er helt umiddelbar Natur; thi Mandens Sind og hans Skæbne er beslægtet med og bestemt af Naturen, som omgiver ham. Den som er rodfæstet, som lever i en bestandig Fred med sig selv, er den lykkelige. Og denne »organiske« Aand, hvis indre Harmoni er som et Afbillede af Alts, var for Romantikerne, baade Fr. Schlegel, Schelling og Steffens, ensbetydende med Kulturens højeste Aabenbaring, Guddommens Redskab: det universelle kunstneriske Geni.

Men Oehlenschläger har ikke formaaet at lade Ideen gennemtrænge de to Digtninger, som han har løftet sit store Ild-Symbol over. Trods sin intuitive Forstaaelse af Romantikens ledende Grundtanker var han ingen Tænkner — ingen Novalis, ingen Schelling. Men han var en fuldblods Kunstner, der helt gav sig sit Emne i Vold. Hos Novalis har alt en dybere Betydning. Symbolerne, ja Allegorien, er det afgørende i Værkerne. Hos Oehlenschläger har alt en indre Virkelighed, bestaar i sig selv, forstaaes uden Kommentar. »Vaulundurs Saga« og »Aladdin« er derfor blevet noget andet og noget mere end en filo-